

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3257/2016. (XII. 6.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta az alábbi

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 25.Pf.20.667/2015/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása, és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal élt a Fővárosi Ítéltábla 25.Pf.20.667/2015/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Indítványa alátámasztásául előadta, hogy taxi fuvarszervező irodát üzemeltető társaságként az 1990. évi LXXXVII. törvény 10. § (1) bekezdésébe foglalt jogosítványával élve kérelmet nyújtott be a Fővárosi Önkormányzathoz mint az ártörvényben nevesített árhatósághoz, a személytaxi szolgáltatás díjának legmagasabb hatósági árként való megállapításáról és annak alkalmazási feltételeiről szóló 31/1998. (VII. 16.) Fővárosi Közgyűlési rendelet módosításának érdekében. Az indítványozó a kérelmével kapcsolatos visszajelzést a tevékenységének megszűntéig, azaz 2013. július 31-ig nem kapott. Az árhatóság azonban 2013. szeptember 1-től új személytaxi-tarifát vezetett be rendeletmódosítással.
- [2] Az indítványozó a 2011-es kérelmének jogsértő kezelése és kára megtérítése miatt pert indított, melyben elmaradt vagyoni előny és késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperesi önkormányzatot, a késedelmes jogalkotásért. Az első fokon eljáró bíróság az árhatóság magatartásának megítélésekor hangsúlyozta, hogy a felperes kérelme jogszabály módosításra irányult, a jogalkotási tevékenység viszont nem tartozik a polgári jogi felelősségi alakzat körébe. Az alperest nem terhelte jogalkotási kötelezettség a kérdéses tárgykörben, arra csupán lehetőséget biztosított a törvény. A felperes által állított kár és az alperesi magatartás között nem állapítható meg ok-okozati összefüggés. A felperesi fellebbezés nyomán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást helyesnek, míg az arra alapított jogi döntést helytállónak minősítette.
- [3] Az indítványozó ezt követően élt a másodfokú bírósági döntés ellen alkotmányjogi panasszal.
- [4] Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú határozat sérti az Alaptörvény R) cikkét, mert az árak megállapításáról szóló törvényt a 28. cikkbe leírtakkal ellentétesen alkalmazta, a B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság elvét, és a jogbiztonsághoz való jogát, mert az árhatóság a jogalkotói tevékenységét elmulasztotta, és az ebből eredő kára az indítványozónak nem térült meg. Sérült a XV. cikk (1) bekezdésébe foglalt törvény előtti egyenlőséghez való joga, és a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, mert a bíróságnak nem csak joga, hanem kötelezettsége lett volna a kár megtérítéséről állást foglalni, valamint nem a vonatkozó jogszabályt alkalmazta a perbeli esetre.
- [5] Az indítványozó hiánypótlás keretében az indokolást részben kiegészítette, illetve a korábbi alkotmányjogi panasz szövegét szó szerint megismételte.
- [6] Az Alkotmánybíróság elsőként megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadásának törvényi feltételeit.
- [7] Az Abtv. 30. §-a értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Fővárosi Ítéltábla ítéletét 2016. január 11-én vette át az indítványozó jogi képviselője, az alkotmányjogi panaszt 2016. március 1-jén – a törvényes határidőn belül – postázták az első fokon eljáró bíróság részére.
- [8] Az indítványozó az alapügy felperese, rá nézve a sérelmezett ítélet rendelkezést tartalmaz, érintettsége tehát fennáll. Jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A bíróság tájékoztatása szerint az ügyben rendkívüli jogorvoslati eljárás nincsen folyamatban.
- [9] Az indítványozó megjelölte az Abtv. 27. §-át, mint az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó jogszabályi rendelkezést, valamint az Alaptörvény több szakaszát. Ezek egy része tekintetében az alaptörvény-ellenességet állítva annak indokait is előadta az indítványozó, azonban további alaptörvényi rendelkezéseket is feltüntetett, amelyeket illetően a beadvány alkotmányossági érvelést nem tartalmaz. Indítványában ugyanakkor egyértel-

- műen megjelölte, hogy mely bírósági ítélet tekintetében kéri az alkotmánybírósági eljárás lefolytatását. Az indítvány az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek tehát részben megfelel.
- [10] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, az Abtv. 29. §-a szerint pedig az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [11] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó részben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, és a 28. cikkre hivatkozott. Azonban az Alkotmánybíróságnak következetes a gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható.
- [12] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése tekintetében az abban megfogalmazott jogállamiság és jogbiztonság alkotmányos követelményére hivatkozásnak csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében van helye {3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [171]}. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem jogot, hanem olyan jogelvet tartalmaz, amelynek egyedi érintett vonatkozásában fennálló sérelme önmagában nem valósulhat meg, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [11]}. Alkotmányjogi panasz esetében az Alaptörvény B) cikkére mindezek alapján nem lehet alappal hivatkozni, mert az nem alapjogi rendelkezés {3195/2015. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [29]; 3090/2016. (V. 12.) AB határozat, Indokolás [46]}.
- [13] Az Alaptörvény 28. cikke szintén nem alapjogot tartalmaz, hanem a bíróságok felé fogalmaz meg a működésükre irányulóan elvárásokat, így az abban foglaltak egyedi érintett vonatkozásában megvalósuló alapjog sérelmehez nem vezethetnek, arra alkotmányjogi panasz nem alapítható {3184/2016. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [25]}.
- [14] Az indítványozó beadványában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét is állította, mivel álláspontja szerint a bíróságnak nemcsak joga, hanem kötelezettsége lett volna a kár megtérítéséről állást foglalni, valamint nem a vonatkozó jogszabályt alkalmazta a perbeli esetre.
- [15] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az Alkotmánybíróságnak nem feladata a konkrét jogvitákban való ítélezés, ahogyan a jogalkalmazói jogértelmezés felülbírálata sem. Kizárólag arra van hatásköre, hogy alkotmányossági szempontból vizsgálja felül az eléje tárt bírói döntést, és amennyiben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet észlel, azt kiküszöbölve, az alapjogi sérelmet orvosolja. A fentieket összegezve azonban az indítványozó nem a sérelmezett bírósági ítélet alkotmányossági vizsgálatát kérte, hanem következetesen az eljáró bíróságok téves jogértelmezését sérelmezve azt kívánta elérni, hogy a kára megítélése, és annak megtérítése terén elfoglalt bírói álláspontot változtassa meg az Alkotmánybíróság. Azonban mind az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése, mind az Abtv. 27. §-a alapján az Alkotmánybíróságnak ez nem lehet a feladata {3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3014/2015. (I. 27.) AB végzés, Indokolás [14]; 3029/2013. (II. 12.) AB végzés, Indokolás [16]; 3027/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [20]; 3168/2013. (IX. 17.) AB végzés, Indokolás [13]; 3091/2013. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [16] Az indítványozó ezen túlmenően az Alaptörvény R) cikkét is sérelmezte, mivel az eljáró bíróságok – álláspontja szerint – az ügyben releváns jogszabályokat figyelmen kívül hagytak, nem alkalmazták, azonban alkotmányossági érvelést e tekintetben beadványa a hiánypótlás ellenére nem tartalmaz.
- [17] Emellett az indítványozó szerint a másodfokú bíróság az „immunitás hiányában” megsértette a törvény előtti egyenlőség alkotmányos elvét, (az indítványozó értelmezésében ez egyet jelent az azonos tényállás azonos elbírálást igényel elvvel), és szerinte a bíróság tévesen minősítette az önkormányzat tevékenységét a kérdéses tárgykörben jogalkotási tevékenységnek. Ezen túlmenően azonban az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét megalapozó alkotmányos érvelést nem terjesztett elő. Az indítvány ezen részei ezért az alkotmánybírósági érdemi vizsgálatra nem alkalmasak.
- [18] Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben az indítványozó nem valószínűsítette, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés merült volna fel, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ban foglaltaknak nem felelt meg.

Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2016. november 28.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/535/2016.

